

בסיד טעון גניזה – נא לא לקרוא בשעת התפילה – לתייק ולשמור!

יהלומים של שבת

לע"נ סבי ניסים מרדכי אלבו בר סולטנה, סבתי סוליקה אלבו בת מרים
לע"נ אליהו גבאי בן ביסא, רחל גבאי בת אסתר, יוסף גבאי בן רחל
לע"נ דניס בת מזל טוב למשפחת סייג

ויקרא

וַתֵּשֶׁב כִּי תִקְרִיב קָרְבָּן מִזֹּחֶה לַה'... (ב', א')

לא נאמר נפש בכל קרבנות נדבה אלא במנחה,

מי דרכו להתנדב מנחה? - עני,

אמר הקב"ה: מעלה אני עליו כאילו הקריב נפשו (רש"י)

אם היינו רואים עשיר הבא לבית המקדש עם פר בקר שמן וטוב להקריבו לה', ולעומתו עני הבא עם מעט סולת חיטה, כמה עלובה היתה מנחתו בעינינו. אבל הקב"ה אינו כן, אדרבה, אותה מידה קטנה של סולת שהובאה מתוך קושי ובמסירות נפש, חשובה לפניו יתברך כאילו הקריב אותו עני את נפשו, ובאמת כך הדבר, שהרי הביא את פרוטותיו האחרונות להעלותן על מזבח אהבת ה'. בימינו, בעונותינו הרבים, אין לנו קרבנות ולא מזבח לכפר, אבל גם כיום אפשר לבטא את אהבתנו לפני הקב"ה בהרבה דרכים.

היפה שבהם הוא לימוד התורה הקדושה, שחשוב לפני הקב"ה מכל הקרבנות. ובאמת בזה שייך קרבן עני וקרבן עשיר. כמה עלוב נראה מי שמגיע לבית הכנסת אחרי יום עבודה קשה, ומצטרף לשיעור תורה, ובכוחותיו אחרונים, ספק ער ספק נרדם, מנסה להתרכז לדברים היוצאים מפי הרב.

בעינינו זה מעט ועלוב, אבל לא בעיני הקב"ה! לפניו יתברך, חשוב הדבר כאילו הקריב את נפשו, וכך הוא באמת, שהרי את כוחותיו האחרונים השקיע בעבור התורה ואהבת ה'. וכן התלמיד-חכם הלומד בשעות הלילה, כשהוא עייף ויגע, ומוסר נפשו ללמוד עוד ועוד, ודאי שנחשב הדבר כשפיכת דמו וחלבו על גבי המזבח, ועולה לריח ניחוח לפניו ית', לפתוח שערי שמים לברכה בעבור כל ישראל.

(תפארת שמשון)

ויקרא אל משה

א' של ויקרא קטנה,

להראות את ענוותנותו של משה רבנו

שלא רק לו ה' קרא אלא גם לבלעם, כמו שכתוב "ויקרא ה' אל בלעם..."

מעשה בסבא זקן שהיו לו נכדים שאחד מהם היה מטפל בסבא יום יום, היה מאכילו ומשקהו ועוזר לו בכל. ויהי באחד הימים הילד שהיה מטפל בסבא, היה צריך לנסוע למקום רחוק, והאח הצעיר היה צריך להחליפו בטיפול הסבא, וכך עשה. האח היה מבשל לו, מאכילו ודואג לכל צרכיו.

לאחר כמה ימים חזר האח שנסע לביתו של סבו, והנה רואה הוא שהאוכל שבישל אחיו מונח בפני סבו ולא נאכל. החל לומר לאחיו: "כנראה שאתה אינך יודע לבשל לסבא אוכל טעים כמו שאני הייתי מבשל לו, כי כשאני בישלת, סבא היה אוכל את כל מה שהיה בצלחת. ועכשיו אינו נוגע בכלום". וכך היה מתגאה על אחיו... שמע הסבא את דברי נכדו ואמר בליבו: "חייב אני להסיר את גאוות נכדי וליישר אותו". והנה למחרת היום בישל אותו הילד והגיש האוכל לפני סבו, הסבא בחכמתו, בטעימה הראשונה שלו החל לצעוק בקול רם: "איני יכול לאכול מן האוכל הזה, טעמו טעים רע וריחו ריח רע!" לתדהמתו של הילד.

רץ הנכד לסבא, ואמר לו: "סבא, סבא, זה אני בשלתי את האוכל הזה והוא כמו כל

זמני השבת

כניסת השבת – 5:18

צאת השבת – 6:25

ר"ת – 7:01

עם זו יצאתי לי

אין לקרוא בשעת התפילה
נא לשמור על קדושת
הגיליון

גיליון מספר 220

שמור וזכור את יום

השבת לקדשו

עץ חיים היא

למחזיקים בה

ותנומכיה מאושר

גאון חן חן

אמכי הכיכ העזרים

בהדפסת האון;

מאיר גבאי בן רחל, רפי

וסימנה אלו ונשפחה,

וויאן כרדה, מרדכי ואודט

סייג שהקה"ה יאלה אהם

הצלחה ככל מעשי ידיהם,

כפנסה טובה, בהיאול

כאשק, וכחייס טובים

אכ"ל!

האון מופץ איהודי

הגפוצות כחמי האון.

נוציק אלסור אהפיץ האוד

מוקד כארץ ופאולס?

הצטרפו ארשימא האימיו!

לקבלת העלון במייל נא לשלוח הודעה בעירוף כתובת המייל שלכם לכתובת UzanAdirMatan@Gmail.com

בסייד טעון גניזה – נא לא לקרוא בשעת התפילה – לתייק ולשסורו

על הקרבן להיות בבחינת מבשר טוב, שעל ידו אפשר להרגיש מעתה במעשים הטובים שיעשה בעל הקרבן מהיום ואילך; שהרי זהו עיקרו של הקרבן – התשובה מביאה לידי שיפור במעשים שלהבא. בלעדי זה הרי אמר ה' יתברך: "למה לי רוב זבחיכם" (ישעיהו א'). הרגשה מוקדמת זו של המעשים הטובים להבא היא היא ה"ריח ניחוח לה"

(חידושי הרי"ם)

והסיר את מראתו בנצתה והשליך" (א, טו)

רש"י: בשביל שניזון מן הגול.

אמרה תורה דבר זה אצל קרבנו של העני ללמדנו, שאפילו העני אל יורה היתר לעצמו לשלוח ידו אל ממון חברו. (אלשיך)

ונפש כי תקריב קרבן מנחה לה" (ב, א)

רש"י: מי דרכו להתנדב מנחה – עני אמר הקב"ה מעלה אני עליו כאילו הקריב נפשו.

לכאורה קשה להבין, למה לא נאמר "נפש" מטעם זה גם אצל קרבן עוף? הרי ברור הדבר כי עשרון סולת, שמן ולבונה, הדרושים למנחה, מחירים עולה בהרבה על מחירו של תור בן יונה, ואם כן הרי זה שמקריב קרבן עוף הנהו יותר עני מזה שמקריב מנחה? על כך משיב החתם סופר ז"ל: מי שמקריב מנחה מוכיח בזה שאין לו אפילו מספר פרוטות הדרוש לקניית תור בן יונה, והריהו נוטל איפה מעט סולת ומעט שמן ממה שאסף בלקט, שכחה ופאה, ומביא זאת לקרבן; יוצא אם כן שהוא חוסך ממש מפיו את פת לחמו כדי להביא קרבן לה' ולפיכך הריהו "כאילו הקריב נפשו".

(תורת משה)

וכל דם לא תאכלו" (ג, י)

באחת מערי מזרח אירופה העלילו הגויים על יהודי העיר עלילת דם. היהודים – כך טענו הנוצרים – רצחו נער נוצרי כדי להשתמש בדמו לאפית מצותיהם. נערך משפט, ובמהלכו הגן רב העיר על בני הקהילה. "המותר לי להזמין לכאן אחת מהנשים היהודיות העוברות ברחוב?" שאל הרב את השופטים. האישור ניתן, ואל אולם בית המשפט הובאה אישה יהודיה. הושיט לה הרב ביצה ואמר: "טגני נא לי חביתה, כי רעב אני וברצוני לאכול".

מיהרה האישה לשבור את קליפת הביצה, ובטרם תשפוך את תכנה למחבת, בדקה היטב את הביצה שמא יש עליה כתם של דם. מדוע את מתבוננת כך בביצה? שאל הרב, לאוזני השופטים הגויים.

כדי לבדוק אם אין בה, חלילה, דם סחה האישה לפי תומה. ותשובה תמימה זו הוכיחה לשופטים כי היהודים חפים מפשע בע"ה יתברך יביא לנו את משיח צדקנו ולא נצטרך להוכיח לאומות העולם את צדקתנו ויגאל אותנו מהגלות החשוכה הזאת.

הפעמים שבישלתי לך בעבר, ואם כן מדוע אינך מרוצה מן האוכל הזה?"

ענה לו הסבא בחכמתו ואמר: "אכן, האוכל הזה כמו כל הפעמים, אך הפעם הוא נעשה עם גאווה, שקלקלה את ריחו ואת טעמו". וכך הסבא בחכמתו לימד את נכדו מוסר כמה רעה מידת הגאווה.

מתוך 'מתוק האור'

"מן הבהמה מן הבהר ומן הצאן תקריבו את

קרבנכם" (א, ב)

כמה טעמים נאמרו על אשר אין מביאים קרבן מן החיה אלא רק מן הבהמה

א. משם שהבהמה ניתן להשיגה בנקל ואילו חיות נמצאות רק ביערות ומקומות מרוחקים וטרחה יתירה כרוכה בהשגתם, והקדוש ברוך הוא חס על בניו.
ב. משום שהחיות נוהגות בגאווה ויש בהן נטיות ויצרים רעים, ואילו הבהמה מהלכת תמיד בראש מורכן לקרקע ואינה יודעת גאווה, לכן ציווה ה' שנביא קרבן מן הבהמה כדי שנלמד הנהגה זו ממנה.
ג. משום שהבהמה נרדפת על ידי חיות הטרף, וכך אמר הקדוש ברוך הוא: שור נרדף מפני ארי, עז נרדף מפני נמר, כבש מפני זאב. לא תקריבו מן הרודפים אלא מן הנרדפים "והאלוקים יבקש את נרדף" (קהלת ג'). כמו כן עם ישראל שהוא העם הנרדף מכל האומות, הקדוש ברוך הוא מבקש אותנו תמיד ומצילנו מידם.
(ויקרא רבה כ"ה, ה', תנחומא אמור לוקט מלבוש יוסף)

"אל פתח אהל מועד"

יקריב אתו לרצונו לפני ה'" (א, ג)

אפילו זה שהיה הכרח לכפות עליו את הבאת הקרבן נגד רצונו, היה זה בכדי שיביא את הקרבן עד לפתח אוהל מועד; שכן בהיותו שרוי בביתו, שקוע בגשמיות ותאוות הגוף, לא הייתה נפשו חושקת להביא קרבן; אולם משהיה מגיע לפתח אוהל מועד ורואה את בית המקדש, את הכוהנים העוסקים בעבודת הקודש, והיה מרגיש וחס בקדושה העליונה האופפת את כל הסביבה – מיד היה מתעורר בו רצון אמיתי להביא את הקרבן. כאן היה מתגלה לעיניו כל מעוט ערכו ואפסותו והיה בא לידי ענווה ושברון לב, עד שהיה נותן את הקרבן במלוא הרצון והמסירות. "אל פתח אוהל מועד" – אפשר שהיו כופין אותו ש"יקריב אותו"; אולם כאן היה זה הופך "לרצונו", כאשר אך הגיע "לפני ה'".

(שיר מעוז מנכד החת"ס ז"ל)

"רוח ניחוח לה" (א, טו)

הריח מורגש עוד מרחוק, ולפיכך כל דבר שמבחינים בו ומריחים אותו עוד בטרם ניגשים אליו קרוי "ריח".

טוב לחודות לה'

שאלני אדם: מהו עומק הענין בתפילה?
השכתי: הי הוא כל המציאות ואנו מבקשים ממנו הכל!
שוב שאלני: אם כן מדוע יש מצווה (חובה) להתפלל?
ענית: דומה הדבר, להורה המכניס בכוח בקבוק עם
דייסה לתוך פיו של תינוק בלי לשאול את התינוק אם
הוא רוצה בכך או לא...
מדוע הוא עושה זאת?
משום שבכדי שהתינוק יחיה הוא מוכרח לאכול, ומאחר
ואין באפשרות התינוק לעשות בכוחות עצמו, לכן,
לסוכתו, ההורה מכריח אותו לאכול!
הי הוא החיים והוא המקור לכל הטוב, אם תתפלל תהיה
מקושר לכל הטוב שבעולם.
ניתוק ממנו הוא חורבן - חולי, מכאובים ושאר טרגדיות
חיי...
ומדוע איננו יודעים לעשות זאת בעצמנו בלי שנהיה
מצויים? כי אנו בבחינת 'תינוקות' איננו רואים את
המציאות הנוכח בעולם. אנו סוג של נכים... לכן הי'
מתוך אהבתו כלפינו, מכריח אותנו להתפלל, כדי שנוכח
לכל הטוב שבעולם. (שבילי החינוך)

עניו הוא מי שיש לו במה להתגאות ואינו מתגאה (מתוך אמרות חכמה)

אסור חמץ - אפילו במשהו

בימי ההכנה לפסח כל בית ישראל טרוד בניקיון הבית
וחיפוש אחר החמץ. ונתבונן מעט מה ענינה של כל אותה
עבודה של בעור חמץ המוטלת עלינו בפסח.
בעצם, זהו לכאורה דבר משונה. הן אפילו חזיר בטל
בשישים ואלו חמץ אינו בטל, חייבים לבער אפילו חמץ
כלשהו. ישנם פרקים שלמים על ענין זה ואכן רוב רובו
של עם ישראל קדושים, אפילו אלו הרחוקים משמירת
תורה ומצוות, משתדלים בכל כוחם לבער את החמץ
מרשותם.

מדוע? על מה כל הרעש הגדול הזה?!

לשם מה הקדישו חוייל תשומת לב כל כך גדולה
לבעור החמץ אפילו במשהו?
אלא, שהרי מפנימה החזיר בטל בשישים?
לפי שבשישים כבר אינו נותן בו טעם. אבל חמץ,
הגם בשישים אין לו טעם אך סוף כל סוף יש כאן חמץ,
וכיון שחמץ מסמל את היצר הרע עם יצר הרע אי
אפשר להתפשר! אפילו חיידק אחד קטן עלול לכלות
עיר שלמה, אי אפשר לבטל אותו בשישים, יצר הרע
צריך לבער לחלוטין מן העולם, בלי להשאיר לו זכר!
(הרי ניסים יגן זי"ל)

המחדש בטובו בכל יום תמיד

"אם עולה קרבנו" (א, ג)

מחשבתו של אדם קודמת תמיד לכל מעשה - "סוף
מעשה במחשבה תחילה", ומכיוון שקרבן העולה בא
לכפר על המחשבה הרעה נאמר הוא בתורה תחילה
לפני שאר הקרבנות.

(רבנו בחיי)

"ויקרא אל משה"

אומר רבי שמחה בונים מפשיסחה: אדם העומד על
גג גבוה, יודע שהוא עצמו אינו גבוה ורק הגג מגביה
אותו. ברוב ענוותנותו חשב משה רבנו כי ההשגות
האלוקיות אשר להן זכה, הן גג גבוה שהוא עומד
עליו, אבל הוא עצמו אינו גבוה כל עיקר.
לכן לא הרדיב עז להיכנס אל הקודש פנימה, ועמד
יחד עם כלל ישראל בפתח אוהל מועד, עד שנקרא
על ידי הקב"ה: "ויקרא אל משה וידבר אליו ה'
מאהל מועד"

קמחא דפיסחא

"ומנהג לקנות חיטים ולחלקם לעניים לצורך פסח."
(קיצור שולחן ערוך תכ"ט, א' - מדברי הרמ"א)
כל ישוב דואג, שהעניים בתוכו יוכלו לקיים את כל
מצוות החג - אכילת מצות, סעודה, ארבע כוסות
וכו'. שהרי חג הפסח הוא חג החירות ואין נוכל
להרגיש בני חורין, אם בסביבתנו יש אנשים רעבים,
שאינן להם מה לאכול?
כל תושבי המקום חייבים לתרום ממון (או מזון)
לעניים. עד כדי כך, שכל אחד צריך להיות או
מהנותנים או מהמקבלים.
נשים נהגו לאפות במו ידיהן מצות ולחלקן לעניים
ללא תמורה, בצירוף מוצרי מזון בסיסיים אחרים (יין,
ביצים, שמן וכד')

ברכת האילנות

"היוצא בימי ניסן וראה אילנות שמוציאין פרח,
אומר "ברוך... שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו
בריות טובות ואילנות טובות ליהנות בהם בני אדם"
(שולחן ערוך רכ"ו)
את 'ברכת האילנות' מברכים, כשרואים עצי מאכל
פורחים. הטוב ביותר הוא לברך על שני עצים ממין
שונה (לכל הפחות), אולם אפשר לברך גם על שני
עצים ממין אחד, או על עץ בודד (הברכה מופיעה
בסידורי התפילה, לרוב בפרק המיוחד לברכות)
רצוי שלא לברך את ברכת האילנות בשבת.
רצוי שלא לברך על עצים שגילם פחות משלוש
שנים (שאז הפירות עדיין בגדר "ערלה" והם אסורים
באכילה).

לעיון ולהעמקה בדיני פסח: ספר התודעה / אליהו כי
טוב - חודש ניסן; משנה ברורה החל בסעיף תכ"ט.

בסיד טען גניזה – נא לא לקרוא בשעת התפילה – לתייק ולשמור!

פינת הלכה – דיני ביעור חמץ – הרב דב ניסים –

ציותה אותנו תורתנו הקדושה, מצות עשה לבער החמץ מערב הפסח מבתינו, שנאמר (שמות יב טו): "תשביתו שאור מבתיכם".

וכן שתי מצוות לא תעשה: (שמות יג יט) "שבעת ימים שאור לא ימצא בבתיכם", (שמות יב טו) "ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאור בכל גבולך". ולכן אם הניח אדם חמץ ברשותו בפסח, ביטל מצוות עשה ועבר על שני לאוים. ומכיוון שצריך לבער החמץ מביתו בערב הפסח, צריך לתכנן מראש שלא יוותרו מוצרי חמץ רבים בביתו, שהרי יצטרך לזרקם קודם הפסח. ואולם בחנויות או מחסנים וכדומה שיש ברשותם חמץ מרובה ויש הפסד מרובה להשליכו, ניתן בלית ברירה 'לעקוף' את האיסור ע"י שימכור את החמץ לגוי, שהרי דרשו חכמים (פסחים כט.) "לא יראה לך חמץ" שלך אי אתה רואה אבל אתה רואה של אחרים. ואע"פ שמכירה זו נראית כהערמה בעלמא כיוון שהמוכר וגם הקונה אינם מתכוונים למכירה גמורה ומיד לאחר הפסח מחזירים המצב לקדמותו, מכל מקום היות ומבצעים מכירה זו על פי כל כללי

ההלכה, המכירה תקפה ומחשבתם אינה מעלה או מורידה, שהרי 'דברים שבלב אינם דברים' (בדומה למצב שבו אדם מעביר את נכסיו על שם אדם אחר, מסיבות שונות, ולאחר מכן קורה שהלה אינו משיבם לו אע"פ שלא התכוונו למכור, ואין בידו לעשות מאומה כיוון שהמכירה חוקית). וכל זה אמור בלית ברירה, אבל מי שאין לו הכרח אל לו להיזקק ל-'היתרים', אלא יבער החמץ מביתו ואין צורך שיעשה 'מכירת חמץ'.

מדוע ה' כועס כ"כ על מי שעובד עבודה זרה?

כאשר ילד לוקח את מפתחות רכב אביו מאביו, נכנס למכונית ומנסה להתניעה. ייקח אביו ממנו את המפתחות ב'אכזריות'. ודאי שמעשה זה של האב אינו נובע מכך שהוא רוצה את כל המכונית לעצמו ...

אלא הוא שומר על בנו שחלילה לא יינזק...

זו התשובה לשאלה מדוע כל כך אכפת לה' שעובדים עבודה זרה ... ובימינו עבודה זרה יכולה להיות כל תאוה שאנו 'מכורים' לה...

(הגר"ש פינקוס זצ"ל)

לרפואת:

* יוסף אוזן בן מרים * שמחה אוזן בת קוקה חדר * רחל בן דוד בת קוקה חדר * שמעון אלבו בר סוליקה * יעקב כהן בן לולו * ממו בת אסתר איבגי * פליאה בת סיוון * יוסף בן חממה * פנחס בן גמרא * דינה בת חמשאת * ר'ליה בת ברוד * נעמי בת בתיה * ציפורה בת רזלה * לרפואת כל חולי עמו ישראל! *

לעילוי הנשמות:

נְיִסִּים אֱלֹבוּ בֵּר סוֹלֵטְנָה. סוֹלֵיקָה אֱלֹבוּ בֵּת מְרִים. שְׁמַחָה מִמֶּן בֵּת מְרִים. רַחֵל חַיָּה שִׁיטְרִית בֵּת סוֹלֵיקָה. ר' יוֹסֵף אֱלֹבוּ. אֱלֹבוּ מִשֶּׁה. אֱלֹבוּ יִצְחָק. אֱלֹבוּ אֲבֵרָה. אֱלֹבוּ חַבִּיבִי. אֱלֹבוּ רַפְאֵל. מְרִים אוֹזֵן בֵּת אֶסְתֵּר. מִיכָאֵל לוי בֵּן סוֹלֵטְנָה. מְרִים לְלוֹשׁ בֵּת קוֹקֵה חֶדֶד. אֲרִנְסֵט נְיִסִּים חֶדֶד בֵּן קוֹקֵה. רַחֵל מִמֶּן. יוֹסֵף מִמֶּן. אֱלִיהוּ בֶרֶדָה בֵּר עֲטוּ. אֲמִיל (מֵאִיר) בֶּרֶדָה בֵּר רַחֵל. דוֹד בֶּרֶדָה בֵּר וַיּוֹיָן. אֲבֵרָה סוֹלְדֵנוּ בֵּר שְׁלֵמָה. יְהוּדִית דֶּהֵן בֵּת סֵתְרִיה. גְּאוּלָּה יַחִיאֵל בֵּת מוֹל. יוֹסֵף בֵּן לָאָה וַיַּעֲקֵב גְּבֵאִי. רַחֵל מוֹכְתֵר בֵּת מְרִים. אֲבֵרָה רַפְאֵל בֵּן טוֹמָה מְכֻלֹּף. עֲמֵרֵם חוֹזֵן בֵּן לִידִיסִיָּה. זֶאֶן בֵּן גְּמֵרָא מִדֶּר. יְהוּדִית בֵּת מוֹל טוֹב לְמִשְׁפַּחַת כֶּהֵן. דְּנִיס בֵּת מוֹל טוֹב לְמִשְׁפַּחַת סִיג. יְהוֹשֻׁעַ בִּירְדוּגוּ בֵּן רִבְקָה. דְּנִיאֵל בּוֹסְקִילָה בֵּן מִרְדְּכִי. יִמִּין סִבְג בֵּר חִסִּיבָה. צִיפּוֹרָה (גוֹל) בֵּת סַעִיד מַחְפּוֹד. חוּה אוּוָה בֵּת רִנָּה רִנָּטָה. יוֹסֵף בֵּן לָאָה. רִנָּה רִנָּטָה בֵּת אֶסְתֵּר. מִשֶּׁה (מוֹרִיס) כֶּהֵן בֵּר סוֹלֵיקָה. שְׁלֵמָה זִינוּ בֵּן סוֹלֵטְנָה.

לקבלת העלון במייל נא לשלוח הודעה בעירוף כתובת המייל שלכם לכתובת UzanAdirMatan@gmail.com